

dosar nr. 2ra-169/2019

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, judecător: (E. Cojocari)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău judecători: (N. Simciuc, I. Țurcanu, I. Cotruță)

Î N C H E I E R E

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă
„Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Compania
Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni împotriva Întreprinderii
Mixte „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Boris
Scicota cu privire la încasarea prejudiciului material, dobânzii de întârziere și
compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin
care s-a respins apelul declarat de Întreprinderea Mixtă „Grawe Carat Asigurări”
Societate pe Acțiuni și s-a menținut hotărârea din 30 octombrie 2017 a Judecătoriei
Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 29 mai 2017, CIA „Asito” SA a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA, intervenient accesoriu Boris Scicota
cu privire la încasarea prejudiciului material, dobânzii de întârziere și
compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta CIA „Asito” SA, a indicat că în rezultatul
accidentului rutier din 11 martie 2014 cu participarea mijlocului de transport de
model Mercedes, n/î xxxxxxxxxx, condus de Boris Scicota, a fost deteriorat
autovehiculul de model Rover Discovery, cu n/î xxxxxxxxxx, condus de Vitalie
Ciubaciuc.

Reclamanta CIA „Asito” SA, a menționat că potrivit procesului-verbal cu
privire la contravenție din 12 martie 2014 și a deciziei de sancționare din data de
12 martie 2014, vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut Boris
Scicota care a încălcat prevederile art. 242 alin. (2) Cod contravențional,
„încălcarea regulilor de circulație rutieră soldată cu deteriorarea bunurilor
materiale ori cu cauzarea de leziuni corporale ușoare”.

Reclamanta CIA „Asito” SA, a invocat că potrivit devizului de calcul al
sumei de despăgubire pentru autovehiculul avariat din 28 martie 2014, întocmit în

baza listei prețurilor „DAAC Hermes” SA costul total al reparației autovehiculului avariata, constituie suma de 107 408 lei.

Reclamanta CIA „Asito” SA, a declarat că posesorul autovehiculului de model Rover Discovery, cu n/î xxxxxxxx, deținea contract de asigurare facultativă CASCO, încheiat cu CIA „Asito” SA, potrivit ordinului de plată nr.2626 din data de 23 iulie 2017 și a facturii fiscale seria DH nr.0078810 eliberată la 29 august 2014, ultima a achitat despăgubirea de asigurare în folosul persoanei prejudiciate în sumă totală de 107 408 lei, în cadrul dosarului de daune nr. 140613C1 din data de 13 martie 2014, ce constituie suma pentru reparația autovehiculului de model Rover Discovery, cu n/î xxxxxxxx.

Reclamanta CIA „Asito” SA, a relatat că la 22 septembrie 2014 pârâta ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA a recepționat pretenția privind achitarea benevolă a prejudiciului material cauzat, fiindu-i acordat în acest sens un termen de 20 zile.

Reclamanta CIA „Asito” SA, a menționat că la 22 iulie 2015 ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA a achitat parțial suma prejudiciului cauzat în mărime de 59 369,84 lei, acumulând o restanță în mărime de 48 038,16 lei.

Reclamanta CIA „Asito” SA, a susținut că la 12 august 2015 pârâta ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA a recepționat repetat pretenția privind achitarea benevolă a prejudiciului material cauzat, fiindu-i acordat în acest sens un termen de 10 zile, însă până la moment datoria acesteia nu a fost achitată.

În conformitate cu prevederile art. 619 Cod civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus. Conform art.585 Cod civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

Reclamanta CIA „Asito” SA a indicat că cererea prealabilă inițială a fost expediată pârâtei ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA la 22 septembrie 2014, fiindu-i acordat termen de 20 zile pentru achitare benevolă, dobânda de întârziere urmează a fi calculată începând cu 13 octombrie 2014, care până în prezent conform calculului anexă, constituie suma de 27 554, 29 lei.

Reclamanta CIA „Asito” SA, a solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la pârâta ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA în beneficiul CIA „Asito” SA suma de 48038, 16 lei cu titlu de despăgubire, dobânda de întârziere de 27 554,29 lei și cheltuielile de judecată.

Prin încheierea din 23 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani s-a încetat procesul civil la cererea de chemare în judecată depusă de CIA „Asito” SA împotriva ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA, intervenient accesoriu Boris Scicota cu privire la încasarea prejudiciului material, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată, în partea ce ține de persoana fizică decedată Boris Scicota, cu continuarea examinării cauzei în aceeași componentă.

Prin hotărârea din 30 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de CIA „Asito” SA împotriva ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA, intervenient accesoriu Boris Scicota cu privire la încasarea prejudiciului material, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată, s-a încasat de la ÎM „Grawe Carat” SA

în beneficiul CIA „Asito” SA suma de 48038 lei cu titlu de despăgubire de asigurare, suma de 27554,29 lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3500 lei și taxa de stat 2267,77 lei.

Prin decizia din 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA și s-a menținut hotărârea din 30 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de CIA „Asito” SA împotriva ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA, intervenient accesoriu Boris Scicota cu privire la încasarea prejudiciului material, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 20 noiembrie 2018, ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA, a declarat recurs împotriva deciziei din 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă integral cererea de chemare în judecată depusă de CIA „Asito-Direct” SA, încasarea de la CIA „Asito-Direct” SA în beneficiul ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA a sumei de 1700, 82 lei în calitate de cheltuieli legate de achitarea taxei de stat la declararea apelului precum și a sumei de 1 133, 88 lei cu titlu de taxă de stat pentru declararea recursului.

În motivarea cererii de recurs recurenta ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA, a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe le consideră vădit ilegale și neîntemeiate, deoarece instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, temei specificat la art. 432 alin. (2) lit. b) și c) Cod de procedură civilă.

Recurenta ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA a invocat prevederile art. 22, alin. (11), (13) al Legii nr. 414-XVI din 22 decembrie 2016 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule care prevede că dacă, la data producerii accidentului de autovehicul, persoana păgubită are în vigoare un contract de asigurare de bunuri pentru bunurile avariate sau distruse prin accidentul de autovehicul, posesorul unor astfel de bunuri va fi despăgubit în temeiul aceluși contract. Asigurătorul de bunuri al persoanei păgubite recuperează despăgubirea de asigurare plătită acesteia de la asigurătorul de răspundere civilă auto al persoanei vinovate, în limitele stabilite de prezenta lege pentru unul și același accident.

Recurenta ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA a menționat că atât prima instanță cât și instanța de apel nu au reținut faptul că la 06 aprilie 2012 a intrat în vigoare prevederile Legii nr. 407-XVI cu privire la asigurări din 21 decembrie 2006, conform cărora coeficientul de uzură aferent pieselor și părților componente ale autovehiculelor deteriorate nu urma să se mai aplice. Ulterior, prin Legea nr. 94 din 26 aprilie 2012, intrată în vigoare la 20 iulie 2012, art. IV, a fost reintrodusă aplicarea coeficientului de uzură. Prin derogare de la art. 23 alin. 6 și 7 din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, pe o perioadă de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prețurile pieselor de schimb care se înlocuiesc la autovehiculele deteriorate, se stabilesc cu aplicarea gradului de uzură determinat anual în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naționale a Pieței Financiare, în care se va ține cont de perioada de

exploatare a autovehiculului, de categoria de piese înlocuitoare și de modalitatea de despăgubire.

Recurenta ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA a indicat că accidentul rutier a avut loc la 11 martie 2014, cazului dat fiind aplicabile prevederile Legii nr. 94 din 26 aprilie 2012, intrate în vigoare la 20 iulie 2012 și costul pieselor de schimb care urmează a fi înlocuite la autovehiculele avariate, se stabilește cu aplicarea gradului corespunzător de uzură. ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA a dedus corespunzător coeficientul de uzură de 48% din costul pieselor: 87.242,00 lei x 48% = 45.365,84 lei. Gradul de uzură a fost stabilit conform Regulamentului cu privire la modul de determinare a uzurii în cazul pagubelor produse la autovehicule, aprobat prin Hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 13/1 din 03 aprilie 2008, care prevede în anexa nr. 2 tabelul gradului de uzură.

Recurenta ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA consideră că instanțele judecătorești inferioare nu au analizat și apreciat probele prezentate la materialele cauzei fiind emisă o hotărâre ilegală și neîntemeiată. Recurenta a menționat că diferența inopozabilă este generată de faptul că din contul „DAAC Hermes” SA nr. SCN0003887 din 26 martie 2014 au fost excluse poziții, care nu se regăsesc în procesele-verbale de constatare a pagubelor semnate de părți.

Recurenta ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA a menționat că, instanțelor judecătorești nu a fost prezentată o concluzie tehnică privind necesitatea unor anumite procedee tehnice inerente procesului de reparație, precum și asupra faptului că piesele cu denumirea „Logotip peliculă”, „Logotip AC” nu ar reprezenta piese, ambele instanțe conferind forță probantă nejustificată unor afirmații declarative, fapt ce contravine prevederilor art. 130, alin. (2) al Codului de procedură civilă care stabilește că, nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.

Recurenta ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA a menționat că a transferat suma despăgubirii de asigurare de 59 369,84 lei, prin ordinul de plată nr. 3958 și nu se folosește de mijloace financiare străine, din care considerente instanțele judecătorești neîntemeiat au admis pretenția cu privire la încasarea dobânzii de întârziere.

Recurenta ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA consideră neîntemeiată concluzia instanței de apel privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul pârâtului în beneficiul reclamantului în mărime de 3500 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 04 octombrie 2018, prin scrisoarea de expediere nr. 9631 (f. d. 172), însă la materialele cauzei lipsesc date despre recepționarea acesteia.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA, la data de 20 noiembrie 2018, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 13 decembrie 2018, în adresa intimă CIA „Asito” SA a fost expediată copia recursului declarat de ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimata, CIA „Asito” SA nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA, se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se

invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Mixtă „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni împotriva deciziei din 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni împotriva Întreprinderii Mixte „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Boris Scicota cu privire la încasarea prejudiciului material, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan